17/05/2026

Δημητριάδος Ιγνάτιος: «Ο Χριστός δεν ήρθε για να κρίνει αλλά για να σώσει τους ανθρώπους»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού

Στον Ιερό Ναό Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης Βόλου λειτούργησε σήμερα, 16 Μαΐου 2026, Κυριακή του Τυφλού, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριάδος και Αλμυρού κ. Ιγνάτιος, παρουσία πλήθους πιστών.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στο βαθύτερο νόημα της ευαγγελικής περικοπής της Κυριακής του Τυφλού, συνδέοντας το θαύμα του Χριστού με το μυστήριο του βαπτίσματος και τον πνευματικό φωτισμό του ανθρώπου τονίζοντας ότι «στην πρώτη Εκκλησία, πριν καθιερωθεί ο νηπιοβαπτισμός, οι άνθρωποι βαπτίζονταν αφού πρώτα κατηχούνταν και οι

βαπτίσεις τελούνταν το βράδυ του Μεγάλου Σαββάτου». Παράλληλα σημείωσε ότι «οι πιστοί κρατούσαν αναμμένες λαμπάδες, γιατί πλέον είχαν κοντά τους τους νέους φωτιζόμενους», υπογραμμίζοντας πως η παράδοση αυτή «έχει παραμείνει μέχρι και σήμερα, να έχουμε τη λαμπάδα στα χέρια μας εκείνη την ημέρα», ως σημείο του φωτός της Αναστάσεως και της νέας ζωής εν Χριστώ.

Στην συνέχεια ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Ιγνάτιος υπογράμμισε ότι η Εκκλησία, μέσα από τις ευαγγελικές περικοπές των Κυριακών μετά το Πάσχα, προβάλλει συνεχώς το θέμα του βαπτίσματος και του πνευματικού φωτισμού. Αναφερόμενος στο θαύμα του εκ γενετής τυφλού, σημείωσε ότι ο Χριστός «ανέδειξε τη δημιουργική Του δύναμη, χαρίζοντας όχι μόνο το φυσικό φως αλλά και το φως της ψυχής, πραγματικά τυφλοί αποδείχθηκαν όσοι, ενώ έβλεπαν με τα σωματικά μάτια, παρέμεναν κλειστοί απέναντι στην αλήθεια του Θεού».

Σε άλλο σημείο της ομιλίας του, ο Σεβασμιώτατος στάθηκε ιδιαίτερα στην πνευματική τύφλωση που συχνά χαρακτηρίζει τον σύγχρονο άνθρωπο,

επισημαίνοντας ότι «πολλές φορές οι άνθρωποι ενδιαφέρονται περισσότερο να εντοπίσουν και να σχολιάσουν τα λάθη των άλλων, παρά να εξετάσουν τη δική τους πνευματική κατάσταση. Ομιλούμε για αμαρτίες, αλλά συνήθως στο νου μας έχουμε αυτούς που αμαρτάνουν, ποιους; Τους άλλους».

Παράλληλα σημείωσε ότι αρκετές φορές οι άνθρωποι γίνονται αυστηροί κριτές του πλησίον τους, καταδικάζοντας εύκολα όσους βρίσκονται μακριά από την Εκκλησία ή όσους έχουν διαφορετική πορεία ζωής, ξεχνώντας τη δική τους ανάγκη για μετάνοια και πνευματικό αγώνα. «Σπάνια γυρίζουμε στον εαυτό μας να δούμε τις δικές μας αμαρτίες», τόνισε, υπενθυμίζοντας ότι όλοι οι άνθρωποι έχουν ανάγκη από το φως του Χριστού για να φωτιστεί η ψυχή τους, σκοπός της Εκκλησίας δεν είναι η κατάκριση, αλλά η σωτηρία και η αγάπη προς κάθε άνθρωπο, ο Χριστός δεν ήρθε για να κρίνει αλλά για να σώσει τους ανθρώπους» και ότι «ποτέ δεν μας παραχώρησε το δικαίωμα να κρίνουμε, αλλά μόνο να φέρνουμε το Ευαγγέλιο της σωτηρίας στους ανθρώπους και να καλούμε σε μετάνοια».

Ολοκληρώνοντας το κήρυγμά του, ο Σεβασμώτατος Ποιμενάρχης αναφέρθηκε στο αληθινό φως που καλείται να αποκτήσει κάθε άνθρωπος μέσα από τη ζωή της Εκκλησίας και τη σχέση του με τον Αναστάντα Χριστό, επισημαίνοντας ότι «μπορεί κάποιος να στερείται ακόμη και το φυσικό φως, όμως να έχει μέσα του το φως της θείας παρουσίας, καμιά φορά τα μάτια μπορεί να αδυνατίσουν, κάποιοι μπορεί και να μη βλέπουν το φυσικό φως, όμως πολλές φορές αυτοί έχουν κυρίως και πρωτίστως μέσα τους το φως του Χριστού». Παράλληλα, κάλεσε τους πιστούς να ζουν μέσα στη χαρά της Αναστάσεως και της συμμετοχής στα μυστήρια της Εκκλησίας, ώστε ο Χριστός να γίνεται «το φως της ψυχής μας», ενώ ευχήθηκε όλοι «να φανούμε αντάξιοι του δώρου που ο Χριστός μας έφερε στη ζωή μας, να έχουμε το φως Του μέσα στην ψυχή μας».

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας, ο Σεβασμιώτατος τέλεσε μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως των κεκοιμημένων συμμαθητών και καθηγητών του, με αφορμή τη συνάντηση των συμμαθητών του από τα γυμνασιακά του χρόνια, οι οποίοι βρέθηκαν ξανά στον Βόλο μετά από 53 χρόνια και φιλοξενούνται αυτές τις ημέρες στην πόλη, με πρώτο τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Πειραιώς κ. Σεραφείμ, συνεχίζοντας πλέον την κοινή τους πορεία μέσα στην Εκκλησία από θέσεις αυξημένης ευθύνης και διακονίας.

